

Murat TAPAR

Kısa Öykü Yarışması Birincisi

Rumuz:Çille

DUVAR

Karanlık yüzüyle perde perde kenar mahallemizin üzerine çöreklenirken gece; bozuk yolları, akmış damları, kerpiç evleri velhasıl yokluğu yoksulluğu gizliyor; dünyanın kirini kendince örtüyordu. Gizlenemeyen tek şey Seher gelinin hıçkırıklarıydı. Küçük yaşta babası tarafından iki ineklik başlık parasına haraç mezat evlendirilmişti. Aradan yıllar geçmiş lakin sıkıntıları bitmemişti. Kocasını Davut mahalleli tarafından seilmeyen ve kimseyi sevmeyen kaba saba bir adamdı. Son bir yıldır Seher ve evladı Fatma'ya ettiği kötü davranışlar herkes tarafından bilinir olmuştu. Hem hakaret eder hem de son zamanlarda biçarelere el kaldırırdı. Kimse onun karşısına çıkıp yüzgöz olmak istemiyordu. Ailecek bir yere giderken Seher ve Fatma başı önde yürür, o ise rügan siyah ayakkabının topuğuna basarak mafya babası edasıyla fıskıran göğüs kıllarını gere gere bir omzu düşük şekilde dalgalı denizde sallanan kayık gibi arkalarından kabararak yürürdü. Başlarını kaldırıp hiçbir yere bakamazlar, kimseyle tek kelime edemezlerdi. Ar namus çok önemliydi(!) Davut için. Kadın kısmı erkeğe hizmet etmek ona her daim mutluluk sunmak için yaratılmıştı. Bu konu açıldı mı mangalda kül bırakmaz asla erkekliliğine(!) laf ettirmezdi. Hele hele çenesi bir açıldı mı lafları adeta freni patlamış kamyon gibi ağızdan çıkanı kulağı duymaz şekilde sıralar, koca şehirde ondan daha erkek ondan daha adam göremezdi. İki bir başkalarını olur olmaz sebeplerle tahrik ettiği, başlarını derde soktuğu için onu gören adeta yolunu değiştirmek isterdi.

Davut un ilginç inançları vardı mesela;

“Kadın kısmının- kız ya da erkek fark etmez- asla arkadaşı olamaz” derdi.

“Kız kısmı okumamalı. Okursa başa bela getirir” diye olmadık şeyler anlatırdı.

“Kadın kısmı çalışmamalı” gibi saçma ve bağınazca düşünceleri vardı. İlginç olanı bu düşüncelerini dine bağlılığına dayandırır lakin din adına söylediği şeyler ondan bundan, büyüklerinden duyduğu eksik ya da yanlış şeylerdi. Kitap okuyup bir şeyin doğrusunu araştırma gereği duymazdı. Ona göre bu vakit kaybıydı. Bir şey akla mantığa değil büyüklerinin söylediklerine dayanmalıydı. Bundan dolayı kızı Fatma'ya sürekli ortaokuldan sonra okutmayacağını söylerdi. Oysa Fatma okulunda hem ders başarısıyla hem de kişiliğiyle ciddi gelecek vadeden bir öğrenciydi...

Bir gün okulda yapılan deneme sınavında Fatma tüm soruları doğru cevaplayarak birinci olmuş, bu başarısı mahallede kulaktan kulağa ağızdan ağza dolaşmıştı. Bunu duyan mahallenin yaşlısı emekli ebe Gülcan Teyze yaptığı aşureyi Fatmaların evine götürüp hem onu hem de ailesini tebrik etmek, başarısını perçinlemek istemişti. Onun bu davranışı Seher'i ve Fatma'yı çok muylu etmişti. Çünkü bu mahallede Davut korkusundan Gülcan Teyzeden başka bu iki garibana merhem olmaya yanaşan pek olmazdı. Biraz sonra eve gelen Davut içerde oturan Gülcan Teyzeyi görünce yüzü asılmış bir hoş geldin demeyi bile esirgemişti. Beti benzi kara saçlarından daha bir kararmış, gür kaşları çatılmış, fırça bıyıklarını çekiştirerek evin içinde birkaç kere tur atıp burnundan soluyarak başı önünde el pençe önünde titreyen Seher'e Gülcan Teyzeyi işaret edip:

“Ne işi var bu kadının evimde” diye sorar. Seher ise utancından yerin dibine girerek “Öyle deme bey ayıptır. Kızımız okulda birinci olmuş. Kadıncağız hatırımızı sayıp aşure yapıp tebrik etmeye gelmiş” der. Davut ise eti koparılmış gibi bağıarak:

“Yok ona okul falan. Okuyup da ne olacak?” deyip önlerinde duran aşure kabını aldığı gibi çöpe boşaltmış. Ayağa kalkan Gülcan Teyze samimi ve sevecen bir eda ile:

“Yapma oğlum kötü bir niyetim yok Fatma kızımı tebrik edip sevindirmeye geldim. Allah yolunu açık etsin. Lakin kadınların okumasına niye bu kadar karşısın de hele? Ben bir sürü dini kitap okudum da kadınlara karşı dediklerini göremedim. Dinimiz her zaman okumaktan, ilimden, cahillikten kurtulmaktan yana değil midir evladım?” diye sorunca kadıncağızın yüzüne bakmadan kuru ve kirli parmağını gözüne sokar gibi uzatarak “Defol evimden kadın. Sana hesap mı vereceğim? Sen benim dinlediklerimden daha mı iyi bilirsin?” dedikten sonra Fatma’ya bakıp:

“Onun okumaya falan ihtiyacı yok. Evlendirip başını bağlayacağım yakında” der.

Gülcan Teyze bastonuna dayana dayana yüreğinde tortulanan gamı gözlerinden akıtarak evine doğru tozlu yola koyulur.

Bir ay sonra mahallede bir söylenti duyulur. Fatma kıza görücü gelecektir. Zaten son zamanlarda babası Davut okula gitmesine de izin vermez. Onu köylüsü zengin bir adama kuma olarak verecek karşılığında aldığı paranın bir kısmıyla da üç tekerli motorlu bir köfte arabası alacaktır. Artık orada burada velhasıl başkasının işinde çalışmasına gerek kalmayacaktır. Bu duruma Seher ve Fatma günlerce gecelerce ağlamış fakat çaresizlikten ne yapacaklarını bilememişlerdir. Herkesi içine alan koca dünyaya adeta sığamıyorlarmış. Davut olmadığı zaman kime gitseler, kime can atsalar kimse karışmak istemiyor kime söyleseler olumsuz cevap alıyorlardı. Onlara sadece Gülcan Teyze elinden geldiğince destek olmaya çalışıyor sıkılan ruhlarını teskin etmeye çalışıyordu.

“Gün doğmadan neler doğar. Derslerini ihmal etme guzum. Hiçbir şey yapamazsak seni zorla evlendirmesine engel oluruz korkma kızım. Kadın kısmı güçlü olmalı. Unutma kadının gücü ilmidir, bilgisidir. Cahillik insanı zayıf kılar... “gibi bir sürü güzel öğütler verirdi.

Fatma ve annesi Seher onun anlattıklarını merakla dinlerlerdi. Hem geçmişten hem günümüzden kıssalar anlatır. Anlattıklarını ilime ve bilime dayandırır. Fatma onu dinlerken çok mutlu olur merak ettiği soruları sorar Gülcan Teyzede hiç sıkılmadan saatlerce anlatırdı. O anlatırken kitaplıktaki ve dolaptaki kitapları karıştırır adeta ruhsal ve bedensel rahatlama yaşırdı. Bu sohbetler Fatma’nın içindeki okuma hırsını kabartır aydınlık günleri düşlerdi. O kendini bildi bileli adaleti olmayan bu dünyaya hâkim olmak ve adalet dağıtmak isterdi. Fatma bu hayal ile gülümserken birden Gülcan Teyzeye “Teyzeciğim sen bu kadar bilgiyi nasıl biliyorsun?” diye sordu. O ise aydınlık düşmüş yüzüne tatlı bir tebessüm yayarak gözleri dolarcasına “Biz rahmetli kocamla kitap aşığıydık yavrum. Bazen olurdu ki evimize az gıda alır aylarca eski elbiseler giyer ama kendimizi yeni kitap kokusundan mahrum bırakmazdık. Bak yavrum sana anlattığım bazı şeylerin felsefesini bu kitaptan okuyorum” deyip raftan aldığı kitabı Fatma’ya doğru uzattı. Bu kitap Hünkâr Hacı Bektaş Veli’nin hayatının anlatıldığı Velâyetnameydi. “Bak Fatma kızım. Hünkârın öyle güzel düşünceleri var ki yaşadığı zamanından ay gibi geleceğe parlıyor. O ışık yüreklerde öyle bir yanıyor ki senin gibi yüreği temizler dünyayı aydınlatıyor. Bak kızım öncelikle kendine güven. Kendini çaresizliğin buhranına bırakma. Dik dur hele. Bak bu Velâyetnamede bir Kadıncık Ana vardır. O ki sevgiyle inançla Anadolu aydınlanmasına Hünkârımızla birlikte önderlik etmiştir. Nice erkeklerden daha çok ve onlara ders niteliğinde yiğitlikler göstermiştir. Ondandır ki birçok kadın onun yolundan yürüyerek hem cehaletle savaşmış hem de kadının gerçek değerini, Hünkârımızın gönlünde filizlenip dünyaya yayılan değerini yaşatmışlardır.” deyip birçok ilgi çekici bilgiyi öğretmiştir. Fatma, Kadıncık Ananın Hünkâr Hacı Bektaş ile ilk karşılaşma anı ve sonrasında olan olayları okuyup dinledikçe oldukça etkilendiğini fark etmiştir...

Bir hafta sonra Davut elinde bir tomar parayla eve gelmiş Fatma’ya eşyalarını toplamasını onu yeni kocası olacak adamın evine bırakacağını söylemiş. Fatma da annesi Seher da ayaklarına kapanmalarına rağmen o Fatma’nın kolundan tutup itekleyerek götürmek ister. Kendisini engellemeye çalışan Seher’i yere düşürerek Fatma’yı götürme çabasına devam eder. Mahalleliden bazısı bu

durumu içten içe sinirlenerek bazısı da alaycı gülümseme ile film izler gibi izler. Erkekler ise oturdukları yerden kıllarını bile kıpırdatmazlarken birden Davut'un önünde bir gölge belirir. Bu gölge Gülcan Teyzeden başkası değildir. Davut'a "Evladım bilirim beni hiç sevmezsin ama yiğit dediğin karısına kızına kaba davranan değildir. Asıl yiğitlik kadına en çok değeri vermektir. Asıl adamlık kadına hakkını en güzel şekilde vermektir. Gel vaz geç bu yanlış işten. Yoksa iki dünyanı da yakma. Gel yuvanı yıkma. Gel vazgeç Fatma'yı okuldan alıp evlendirmekten. Yoksa bu yıkılan gönül duvarının altında kalırsın..." diye diller dökse de dinlemez Davut, üstelik Gülcan Teyzeyi iterek yere düşmesine sebep olur. Oysa o Davut'un içine şüphe tohumunu atmıştır. Onlara bakan birçok erkeğe ve Davut'a çok büyük bir erkeklik ve adamlık dersi vermiştir. Kalabalık çoğalınca Fatma'yı sürükleyerek geri eve sokar.

O gece sabaha karşı büyük bir feryat figan ile yatağından doğrulur Gülcan teyze. Dışarıda toplanan kalabalığa baktığında herkesin Davutların evine doğru koştuğunu görür ve dayanamayıp o da çıkar evden. Meğer o gece Davut'un evinde elektrik sayacından çıkan kıvılcıklar onlar uyurken rüzgârında etkisiyle büyük bir yangına dönüşmüştür. Seher ve Fatma kendilerini can havliyle dışarıya atmış lakin Davut içerde dumandan bayılmış vaziyette kalmıştır. Her geçen saniye ahşap ve kerpiç ev benzin dökmüş gibi parlamakta alevler koca ağızlarıyla ne varsa yutmaktaymış. Birçok kişinin korkuyla izlediği demde itfaiye alevleri yararak içeri girmiş ve Davut'u kolundan çekerek zoraki dışarıya kadar çekmeyi başarmışlardır. Sabaha kadar süren yangını sönmüş lakin ne ev ne eşya hiçbir şey kalmamıştır. Üstelik bu kötü zamanda bir süre sonra herkes evine çekilmiş Davut, eşi ve kızı öylece kalakalmışlardır. Bu haldeyken kızını vermek istediği adam gelip "Ya kızını ver hemen ya da paramı " diye çıkışınca Davut iyice küplere binmiş. Bu durumda nasıl bu kadar acımasız olduklarını anlatmaya çalışmıştır lakin karşısındaki adam tam bir görgüsüz ve vicdansız olduğu için yanına aldığı adamlarla kızı zorla götürmeye kalkıp Davut'u da dövmeye başlamışlardır ki tam bu sırada iki tane polis arabası siren sesleriyle durmuştur. İçerisinden polisler komiser ve Gülcan teyze çıkmıştır. Polisler adamları yakalayıp giderken Gülcan Teyze beze sarılı bir şeyi Davut'a vererek "Al oğlum bu bilezikler rahmetlinin hediyesiydi. Al bunu şu vicdansızlara borcunu ver de sizi rahatsız etmesinler" der. Davut borcunu ödedikten sonra kızını ve karısını alıp bir süre Gülcan teyzenin evinde misafir olurlar. Bu süreçte Gülcan teyze ona oğlu gibi karısına kızı ve Fatma'ya torunu gibi bakar. Yaptığından çok utanan Davut bir süre başını kaldırıp da yüzüne bakamaz. Lakin gün kin tutma günü değil sevgi ile ayağa kaldırma, onarma günüdür. Sonraki günlerde Gülcan teyzenin desteğiyle iki göz bir ev yapan Davut'un dünyası adeta değişmiştir. Hem kendi hem eşi Seher çalışır ve kızları Fatma'nın okutup iyi bir meslek sahibi olması için elinden geleni yaparlar. Davut adeta bambaşka bir adama dönmüştür. Gülcan teyzenin davranışları, sevgisi insana saygısı Davut'u zalim ve kötü biriyken melek gibi bir insana çevirmiştir...

Aradan yıllar geçer

Fatma üniversiteyi kazanır ve o mahalleden taşınırlar. Bir gün insanlığını ve onurunu paraya satmış zalim bir iş adamı Fatmaların eski mahallesinde büyük bir otel ve spor salonu yapmak için civardaki bütün meskenleri alır. Lakin artık yaşlı bir kadın olan Gülcan Teyze anılarıyla yaşadığı rahmetli kocasıyla yaptığı ömürlük yuvalarını bir çırpıda zorbaca elinden almak için uğraşan iş adamına direnir. Velhasıl o kadar çok üzerine giderler ki Gülcan Teyze çaresizce gözünden pınar gibi akıtarak içi kan ağlaya ağlaya evi boşaltmayı kabul eder. Ne yardım isteyecek kimsesi ne de işi mahkemeye taşıyacak gücü kalmamıştır. Taşınmadan bir gün önce eşyalarını kamyona yükletmiştir. O gece sabaha kadar gözüne uyku girmez, boş evin içerisinde odadan odaya gider gelir. Evin önünde eşya yüklü kamyon ve yıkım araçları adeta birer canavarlar gibi bet benizleriyle durmaktadırlar.

Gülcan Teyze sabaha karşı olduğu yerde uyuyakalmıştır. Sabah gözlerini açtığında yüzüne vuran güneş ışığı gözlerini kamaştırmıştır. Lakin karşısında duran birisi ona gülümsemektedir. Ağır hareketlerle doğrularak gözleri ışığa alışınca çok güzel bir kız ona gülümseyerek aniden sınıksı sarılır ve ellerinden öper. Kızın arkasında bir sürü polis memuru vardır. Belli ki kız önemli biridir. Kız yanına oturup gözlerinin içine bakarak "Gülcan Teyzem beni tanımadın. Ben Fatma'yım. Senin sayende

okuyup hâkim oldum. Başına gelenleri eski bir mahalleli babama ulaşıp söylemiş. Duyar duymaz müdahil oldum. Hiç merak etme. Bu evden kimse çıkaramaz seni. Babamın İstanbul'da köfte dükkânı var. Her sene gücü yettiğinde kız öğrencilere burs veriyor. Onlar okusun ve dünyayı aydınlatsınlar diyor sürekli. Canım Teyzem sen bize Hünkâr Hacı Bektaş'ın ve Kadıncık Ananın ruhunu kazandırmayı yıllar önce dediğin gibi biz yıkılan o duvarın altında kalacaktık. Hatırlasana Teyzem Anadolu aydınlanmasına önderlik eden Kadıncık Anayı anlatırken Hünkâr'ın şu sözlerini her defasında yüreğin kıpırdayarak söyledin.

"Ara, bul. Kadınları okutunuz

İyi ve kötüyü seçen akıldır.

Kuvvetini mazluma değil, zalime kullan!

Bilim, gerçeğe giden yolları aydınlatan ışıktır.

Düşünce karanlığına ışık tutanlara ne mutlu..."

Sen olmasan aile olarak kapkara bir geleceğe yürüyecektik. Bilir misin Gülcan Teyzem? Babam herkese kendini anlatır. Benim ruhum zamanında harabe bir viraneyken tam yıkılmak üzere Gülcan Teyze diye bir kadın sevgi ile duvarını onardı. Gönül evim öyle bir şenlendi ki hala o duvar sayesinde ayaktaım..." diye anlattıkça Gülcan Teyzenin gözlerinden yaşlar şakaklarında nemli izler bırakıyordu. Fatma Hâkime eliyle gözyaşlarını silip Gülcan Teyzenin sırtını sıvazlayarak "Biliyor musun Teyzem? Yarın annemle babam buraya gelecekler. Bir süre seninle birlikte kalıp eski günleri yâd edeceğiz. Bugün evini yerleştirsinler. Benim bir duruşmaya katılmam lazım işim bitince geleceğim" deyip müsaade alarak kapıya yönelmişti ki tam çıkacakken başını içeri uzatıp kadife ve sevecen bir sesle "Az daha unutacaktım. Gülcan Teyzem biliyor musun? Buraya gelmeden Önce babam sana iletmemi söylemişti. Gönül duvarının biraz onarılmaya ihtiyacı varmış. Harcına sevgi yanında mis gibi aşurede katarsa çok mutlu olurum demişti" der.

Gülcan Teyze sevinçten gözyaşlarını silerek ayağa kalkıp Fatma'ya gönül selamı vererek gülümser. Adeta kırklar cemine çıkmış gibi

"Hû Pir Hünkâr Hacı Bektaş'a."

"Hû Kadıncık Ana'ya"

"Hû sevginin, ilmin, kadının" değerini bilenlere der ve "Gelsin hele Davut'um o duvarı öyle bir onarırım ki daha nice karanlıklara perde olur da daha nice mazlumlar sırtını dayar" dedikten sonra aşure malzemesi almak için kapıya yönelir..."